

Dragoste rapace...

Florin-Cezar CĂLIN

Un suflet să nu crezi că n-are glas!
Când cere sentimente permanent.
Oferta lui e ceea ce-a rămas!
Dintr-o iubire ca un testament.

Cu-n zâmbet tu poți săruta un suflet,
(sătul de-nșelăciune, de destin).
Sătul de viață și sătul de umblet,
Când vede că acesta-i numai chin.

"Ah! De-aș putea să-ți deslușesc privirea!"
Cât de ușor mi-ar fi ca să citesc.
Tot ce-i în tine (chiar și amintirea),
Și asta fără teamă că greșesc.

Acestea sunt meniri analfabete!
Închipuiri de nimenea alese.
Vor deveni cândva fapte concrete,
Numai de noi doi sigur înțelese..

Și totuși ai uitat de toate-acestea,
(de dragoste, de liniște, de pace).
Iar mai presus de toate chiar pecetea,
Ai pus-o peste dragostea rapace.

Brăila, noiembrie 2017